

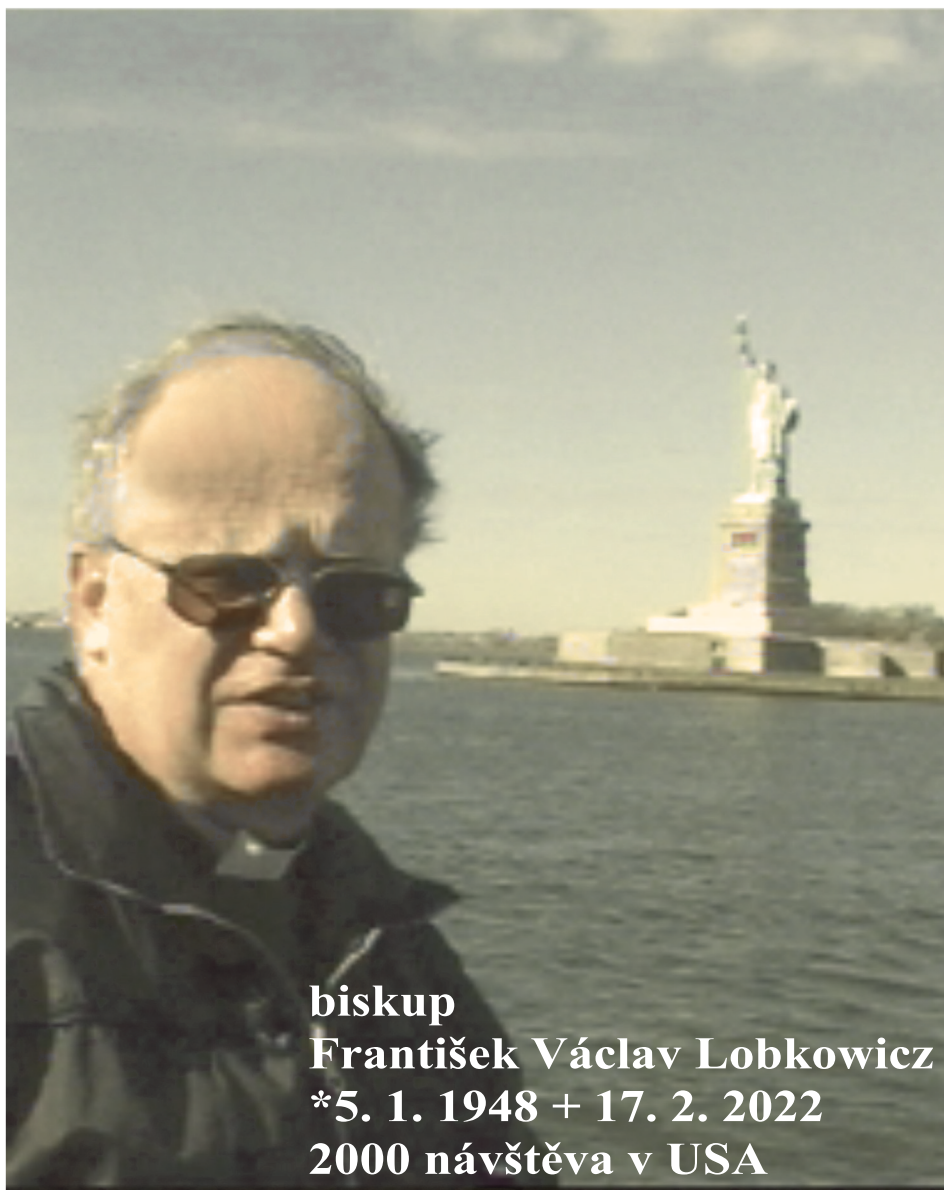
ZVON

BŘEZEN - MARCH

2022

časopis krajské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

biskup
František Václav Lobkowicz
*5. 1. 1948 + 17. 2. 2022
2000 návštěva v USA

V. I. Lenin řekl to a to... V. I. Lenin nařídil Nevyššímu Sovětu... V. I. Lenin vysvobodil zbídačené Rusko... Tak to jsou útržky z projevu „velmi uvědomělého“ soudruha z 50 let, který pronesl na zasedání komunistické strany. Nic by na tom nebylo, ale onen soudruh to četl tímto způsobem. *Pátého První* Lenin řekl, *Pátého První* Lenin nařídil, *Pátého První* Lenin vysvobodil... Tak se k němu naklonil jeden ze soudruhů a říká: „Co to tam motáš Pátého První... Vždyť to nejsou římské číslice ale iniciály soudruha Lenina Vladimíra Iljiče.“

To byl jeden z oblíbených vtipů našeho biskupa Františka Lobkowitze. Říkal to především také pro to, že on se narodil **V. I. 1948**.

Krásnou vzpomínkou byla jedna historka z života jeho tatínka, který po komunistickém puči pracoval jako cestář. Francouzská delegace jedoucí do Prahy se ztratila na našich cestách někde u Plzně. Zastavili u skupinky cestářů, kteří opravovali vozovku s nadějí, že se snad nějak domluví a oni jim ukážou cestu. Jeden z cestářů (tatínek biskupa Františka) jim bravurní francouzštinou vysvětlil, jak se dostat správně do Prahy. Cestující delegáti zalapali po dechu a říkali si mezi sebou: „To je ale úžasná země, dokonce obyčejní cestáři znají cizí řeči.“

Byl to právě on, který mě poslal na misií do New Yorku. Brzy krátce po mém nástupu zde, před dvaceti třemi léty, nás navštívil. Obrázek na titulní stránce je právě z jeho návštěvy. Otec biskup František Václav Lobkowicz stál v čele nové ostravsko – opavské diecéze od roku její založení 1996. Otec biskup zemřel ve čtvrtek 17. února 2022.

Na podzim roku 2000 mně otec biskup navštívil. Letadlo přistálo na letišti v Newarku, NJ. Čekal jsem na pana biskupa v příletové hale. Se mnou tam byli krojovaní a lidé s kyticemi v rukou. „Tak to nemuselo být tak velké přivítání otče Antoníne“, pomalu si připravoval řeč otec biskup. Pak si ale všiml, že ten dav lidí nejde k němu, ale že se za ním se vynořil někdo hodně známý – byl to Karel Gott, na kterého čekaly především jeho fanynky. K tomu otec biskup později dodával: „**Nejdůležitější ale bude to přivítání v nebi.**“

Chtěl bych biskupovi Františkovi touto cestou poděkovat za všechnu otcovskou starost a péči o nás kněze a také farnosti, které měl na starosti nejen v ostravsko – opavské diecézi, ale také i tu naši v New Yorku, Washingtonu, D.C. a její krajany. R.I.P.

Poselství Svatého otce Františka k postní době 2022

„Když prokazujeme dobro, nesmíme přitom propadnout únavě. Vydržíme-li, dočkáme se doby, kdy budeme sklízet. Dokud tedy máme ještě čas, prokazujeme dobro všem.“ (Gal 6,9–10a)

Milé sestry a milí bratři, postní doba, která nás provází k oslavě smrti a vzkříšení Ježíše Krista, je dobou příhodnou pro osobní i společnou obnovu. Ku prospěchu letošní postní doby nám poslouží zamyšlení nad výzvou sv. Pavla Galat'anům: „Když prokazujeme dobro, nesmíme přitom propadnout únavě. Vydržíme-li, dočkáme se doby, kdy budeme sklízet. Dokud tedy máme ještě čas (kairós), prokazujeme dobro všem“ (Gal 6,9–11).

1. Zasévání a sklizeň

Svatý apoštol Pavel v tomto úryvku předkládá obraz setby a sklizně, který byl Ježíšovi blízký. Používá při tom výraz *chairós* neboli čas příhodný pro zasévání dobra s výhledem na sklizeň. Který čas je pro nás oním příhodným? Bezesporu je jím doba postní, ale je jím i celý náš pozemský život, jenž se v době postní určitým způsobem zrcadlí. Jak to ukazuje evangelijní podobenství o bohatém člověku, který považoval za životní štěstí velkou úrodu nakupenou ve stodole, převažuje v našem životě až příliš často nenasytlost, pýcha, touha vlastnit, hromadit a konzumovat. Doba postní nás vyzývá, abychom se obrátili, změnili své smýšlení a uvědomili si, že pravda a krása života nespočívají natolik v tom, co máme, ale co darujeme, nikoli v tom, co hromadíme, nýbrž v tom, jak zaséváme a sdílíme dobro. Rolníkem je především sám Bůh, které stále velkodušně „hojně rozsévá do naší lidské rodiny semena dobra“. Jsme zváni, abychom v této postní době odpověděli na Boží dar přijetím jeho slova, které je „plně života a síly“. Vytrvalé naslouchání Božímu slovu dává v nás zrát vnímavé bdělosti k jeho skutkům, které přináší v našem životě plody. Už toto nám působí radost. Ještě větší je však povolání být „Božími spolupracovníky“, tedy dobře využívat svého času ke konání dobra, a tak zasévat. Povolání zasévat dobro nelze vnímat jako zátěž, nýbrž jako milost, kterou nás Stvořitel vtahuje do své velkorysosti, abychom i my spolu s ním přinášeli plody. A sklizeň? Nezaséváme snad

hlavně s výhledem na úrodu? Zajisté. Svatý Pavel připomíná těsné sepětí setby a sklizně, když říká: „Kdo rozsévá skoupě, skoupě bude také sklízet, a kdo rozsévá pozeňnaně, pozeňnaně bude také sklízet“. Co je to ale za úrodu? Dobrá setba přináší především plody pro nás, pro naše každodenní vztahy, a to i nepatrnými dobrými skutky. Žádný, ani ten nejmenší skutek lásky, žádné „velkodušné úsilí“ pro Boha nepřijde nazmar. Jako se strom pozná po ovoci, tak i život plný dobrých skutků je plný světla a šíří ve světě Kristovu vůni. Služba Bohu, osvobozená od hříchu, dává uzrát plodům spásy pro všechny.

2. „Když prokazujeme dobro, nesmíme přitom propadnout únavě“

Kristovo vzkříšení vdechuje život pozemské naději, skrze „velkou naději“ na věčný život vkládá do doby přítomné zárodek spásy. V trpkých zklamáních z mnoha nesplněných snů, v obavách z různých hrozeb, v beznaději naší chudoby upadáme do pokušení uzavřít se do vlastního individualistického egoismu, stáváme se lhostejnými vůči utrpení druhých. Ani nejlepší zásoby však nejsou v praxi nevyčerpatelné: „Junáci zemdlí a unaví se, rekové klopýtají slabostí“. Bůh však „znavenému dává sílu, bezmocnému rozmnožuje zdatnost (...). Ti, kteří doufají v Hospodina, nabývají sil, jak orli dostávají křídla, běží a neumdlí, jdou bez únavy“. Doba postní nás zve, abychom svou víru a naději zaměřili na Pána, protože jen s pohledem upřeným na Ježíše Krista zmrtvýchvstalého můžeme odpovídat na apoštolovu výzvu: „Když prokazujeme dobro, nesmíme přitom propadnout únavě“.

3. „Vydržíme-li, dočkáme se doby, kdy budeme sklízet“

Postní doba nám každý rok připomíná, že „dobrotivosti spolu s láskou, spravedlností a solidaritou nedosáhneme jednou provždy. Musejí se uskutečňovat každý den“. Prosme tedy Boha o trpělivou vytrvalost rolníka, abychom neztráceli trpělivost v konání dobra krok za krokem. Kdo upadne, ať vztáhne ruku k Otci, který nám pokaždé pomůže vstát. Kdo zbloudil, ošálen posedlostí Zlého, ať nemešká a vrátí se k tomu, který „mnoho odpouští“. V této době obrácení nacházejme oporu v Boží milosti a v církevním společenství a nikdy neochabujme v zasévání dobra. Půst připraví půdu, modlitby ji zkyprí, dobrosrdečnost ji zúrodní. Máme jistotu víry, že „vydržíme-li, dočkáme se doby, kdy budeme sklízet“ a s vytrvalostí se nám dostane splnění slibu pro spásu naši a druhých. Když budeme žít bratrskou láskou ke všem, jsme spojeni s Kristem, který dal svůj život za nás a budeme okoušet radost nebeského království, kdy Bůh bude „všechno ve všem“.

František

Zkrácený text, celé poselství je na www.cirkev.cz

Svätý Gregor Veľký

MV

Svätý Gregor Veľký žil na prechode medzi európskym starovekom a stredovekom. V rozličných častiach Európy sa doznievalo sťahovanie národov. Západná časť Rímskej ríše sa rozpadla. Jej zvyšky v Itálii spravoval byzantský cisár, ktorý sídlil v Konštantínopole a mal miestodržiteľa, exarchu, v talianskej Ravenne. No o územie dnešného Talianska sa v 6. storočí zaujímali aj bojové germánske kmene Gótov,

Vandalov a Longobardov. Ich vojenské výpravy takmer celkom zničili Rím. Že sa napokon tak nestalo, na tom má veľkú zásluhu práve sv. Gregor Veľký. Gregor je aj posledný zo štyroch veľkých západných cirkevných Otcov po sv. Ambrózovi, Augustínovi a Hieronymovi.

Svätý Gregor Veľký sa narodil v Ríme okolo roku 540. Pochádzal z významnej patricijskej rodiny, ktorá mala veľké majetky. Gregorovi rodičia Jordán a Silvia žili príkladným kresťanským životom a uctievali sa v Cirkvi ako svätí. Otec Jordán, bohatý senátor, sa neskôr vzdal svojej funkcie a stal sa jedným z deviatich rímskych diakonov. Gregor získal vynikajúce všeobecné vzdelanie. Najprv sa vydal po stopách svojho otca a v úspešnej úradníckej kariére dosiahol až hodnosť rímskeho prefekta (správcu mesta Ríma), ktorú zastával v rokoch 572-573.

Na jeho duchovnú formáciu istotne vplýval príklad dvoch otcových sestier, ktoré žili vo vlastnom dome prísny mníšsky životom. Po smrti otca Jordána si zvolila mníšsky život aj Gregorova matka Silvia.

Po otcovej smrti sa Gregor rozhodol opustiť svetskú kariéru a stať sa mníchom. Podľa príkladu svojich nábožných tiet ostal v otcovskom dome, ktorý premenil na kláštor sv. Andreja. Okrem toho založil ďalších šesť kláštorov na rodinných majetkoch na Sicílii. Gregor sa stal pravdepodobne benediktínskym mníchom.

Gregorov pobyt v kláštore však netrval dlho. Pápež Pelagius II. ho vymenoval a vysvätil za jedného zo svojich diakonov. Potom ho v roku 579 poslal ako svojho delegáta (nuncia) do Konštantínopola.

Gregor reprezentoval pápeža na cisárskom dvore šesť rokov. Usiloval sa získať od cisára diplomatickú a vojenskú pomoc pre Itáliu a zvlášť pre Rím, ktorý bol celkom bezbranný proti vojenským prepadom Gótov a Longobardov. Cisár neurobil veľa, lebo v tom čase viedol vojnu proti Peržanom. No aspoň peňažnými darmi sa usiloval vplývať na longobardské kniežatá a s ich kráľom Autarim uzavrel prostredníctvom trojročný mier. Hoci Gregor nedosiahol v Konštantínopole veľké diplomatické úspechy, predsa láskavým správaním a hlbokým duchovným životom si získal úprimnú úctu a vplyvných priateľov na cisárskom dvore.

Koncom roku 585 alebo začiatkom 586 povolal pápež Pelagius Gregora do Ríma a urobil ho svojím poradcom. Gregor býval znova v kláštore sv. Andreja, kde viedol mníšsky život, nakoľko mu to dovoľovali jeho záväzky v pápežskej službe. Tieto vzrástli, keď sa roku 587 obnovili longobardské vojny. Postihnuté obyvateľstvo strednej Itálie hľadalo záchranu a pomoc v pápežskom Ríme. K ubytovacím a zásobovacím ťažkostiam pristúpili v zime 589-590 záplavy, ktoré zničili mnohé budovy a zásoby obilia. Na dovŕšenie všetkého vypukol mor, ktorému padol za obeť aj pápež Pelagius II. Rímske duchovenstvo, senát i ľud jednomyselne zvolili za jeho nástupcu Gregora, ktorý vstúpil do dejín Cirkvi ako pápež Gregor I (v tom čase volil pápeža ľud, k zmene prišlo v 11. storočí, kvôli obrovským problémom so zneužívaním úradu pápeža, v období keď voľbu pápeža ovládli vplyvné miestne šľachtické rodiny a bolo potrebné zmeniť tento systém).

Gregor sa iba s ťažkým srdcom lúčil s mníšskym životom. No keď na nátlak mnohých vplyvných osobností prijal pápežský úrad, usiloval sa ho svedomite vykonávať. Hlboký duchovný život spájal so starostlivým plnením vonkajších povinností. To isté odporúčal všetkým duchovným pastierom v cennom spise *Liber Regulae pastoralis*.

Začiatok Gregorovho pontifikátu bol mimoriadne ťažký. Rím bol spustošený záplavami a morovou epidémiou. Pápež vyzýval k úprimnému pokániu a nariadil verejné pobožnosti v siedmych rímskych kostoloch. Len čo prestal mor, požiadal sicílskeho miestodržiteľa, aby čo najrýchlejšie dodal obilie pre rímske obyvateľstvo, ktoré ostalo nažive.

Keď sa stal Gregor pápežom, bol iba diakonom. Biskupské svätenie prijal až 3. septembra 590, keď prišiel od byzantského cisára oficiálny súhlas s jeho voľbou. Odvtedy sa oddal horlivému vykonávaniu všetkých povinností najvyššieho pastierskeho úradu. Medzi nimi bolo na poprednom mieste hlásanie Božieho slova. Kázne z prvých dvoch rokov jeho pontifikátu sa zachovali v jeho písomnej pozostalosti. (dokončení príště)

Na letošním setkání ve Washingtonu, D.C. „POCHOD PRO ŽIVOT“, jsme mohli zaznamenat velké množství mladých lidí. Je vidět, že mladým lidem leží na srdci budoucnost Ameriky. Není jim lhostejné, jaké zákony se prosazují v jednotlivých státech. V předvečer Pochodu pro život se konaly modlitby v národní svatyni Neposkvrněného Početí Panny Marie. Lidé uvnitř tohoto krásného svatostánku prosili Boha za uzdravení společnosti, za dar moudrosti pro všechny.

Stalo se však něco neočekávaného. Venku před chrámem se sešli lidé, katolíci, kteří měli jiný názor. Potrat prý není vražda, je to ukončení těhotenství, na které má plný nárok matka. Na hlavní věž svatyně promítali obrovský displej “PRO CHOICE CATHOLICS YOU ARE NOT ALONE,” “1 IN 4 ABORTION PATIENTS IS CATHOLIC”.

Dovolte mně malé srovnání. V bohatých dějinách církve se našlo velké množství lidí, kteří bojovali proti otroctví, které se táhlo(ne) už před životem Ježíše Krista. Dnes už téměř nikde otroctví neexistuje. Dovedu si ale představit, že ještě před dvěma sty lety existovali katolíci, kteří otrokářský systém tolerovali. Dnes s intimnějším poznáním Ježíše – absurdní.

V bohatých dějinách církve se našlo velké množství lidí, kteří poukazovali na rovnoprávnost ženy. Teprve od roku 1919 mohou ženy volit v USA. Funkce ve Vatikánu většinou zastávali muži. Až teprve za papeže Františka dochází k pomalým změnám. I dnes existují katolíci, kteří by snad s těmito změnami nesouhlasili.

Vzdělání a čas ukáže, jak drahý je život nenarozeného dítěte, ženy, člověka s jinou barvou pleti.

Na závěr. Kdo ví, co všechno měl Ježíš na mysli, když řekl apoštolům: „Ještě mnoho jiného bych vám měl povědět, ale nyní byste to nesnesli. Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít.“ (Jan 16: 12,13)

Sestry a bratři,
věříme v sílu společné modlitby, proto vás všechny vyzýváme, abychom se vzhledem k závažnosti k celé situaci na Ukrajině společně s naléhavostí, ale i s důvěrou v Boží moc, modlili takto:

Dobrý a milosrdný Bože,
Ty jsi náš nebeský Otec, dokonale nás znáš a miluješ. Proto se s důvěrou odevzdáváme do Tvých rukou. Prosíme Tě za mírové řešení složité situace na Ukrajině. Prosíme Tě za světové státníky, aby stáli na straně dobra a našli sílu k vzájemné dohodě a usmíření. Prosíme Tě také za všechny oběti válek, sirotky, vdovy a uprchlíky. Obejmi je svou něžnou náručí. Dej, ať kolem sebe šíříme pokoj, nejsme jeden druhému lhostejní a dokážeme si navzájem odpouštět.

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen.

Zdravas, Maria, milosti plná, Pán s Tebou; požehnaná Ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého, Ježíš. Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší. Amen.

Svatá Barboro, pomocnice v nouzi, oroduj za nás.
Svatý Floriáne, ochránce v nebezpečí války, oroduj za nás.
Svatý Ondřeji, patrono Ukrajiny, oroduj za nás.
Svatí Cyrile a Metoději, patroni Evropy, orodujte za nás.
Sv. Václave, patrono míru, oroduj za nás.
Maria, Matko Boží a Královno míru, oroduj za nás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.
Zároveň vyzýváme k tomu, abychom obvyklý páteční půst obětovali na tento úmysl, a to až do té doby, než se situace uklidní.

Vaši čeští a moravští biskupové. 14. února, 2022

Rozhovory s biskupem
Františkem Václavem Lobkowiczem
POPEL JSEM A POPEL BUDU
Eva Muroňová

krátká ukázka z knihy

Co to znamená být knězem podle srdce Ježíšova?

To znamená být kdykoli připravený k oběti, protože kněžství je především služba. A abych dokázal sloužit od nevidím do nevidím, je ta oběť. Je to takový budík pro Boží věci, bdělost, která znamená především citlivost a respekt k druhému člověku.

Říká se o vás, že vysvětlíte kdekoho, zvláště z Polska...

Já byl od malička vedený k úctě ke knězi, a i když jsem v životě potkal ledajaké, měl jsem je v úctě. Mám před očima českobudějovickou diecézi, kde v 19. Století nevysvětlili celý ročník, protože měli příliš mnoho kněží, a oni odešli do Ameriky. Tehdy byl mezi nimi i Jan Nepomucký Neumann. Pak co pamatuji, bylo v litoměřickém semináři nejméně bohoslovců z budějovické diecéze. Jako by Pán Bůh řekl: Hele, nechťeli jste, nebudete mít.

Co byste jste přál zahrát na pohřbu?

Je toho víc a zatím jsem se ještě nerozhodl. Asi je ještě čas. Ale ani *Te Deum* oslavující Boha by nebylo marné. Pochválit Pána za to, že mi dal život a přijal ve smrti.

Přemýšlel jste o tom, jak to bude vypadat v nebi?

To bych rád věděl, ale určitě tam bude fajn. Já mám nebe spojené s jedním vtípem: Manželé zahynuli při autonehodě. Teď chodí Božím královstvím, obdivují tu nádheru kolem sebe a manžel se nakonec rozzlobí a řekne manželce: “Tak to vidíš! Ty pořád jez zdravě, samé müsli, müsli a by už tady dvacet roků mohli být!” Připomnělo mi to poslední dílo Smoljaka a Svěráka České nebe. To také není marná představa.

Já mám zase představu, že se mě milý Pánbůh zeptá: “Tak co, měla jsi z toho mého dárku radost?”

Aj, aj, a to si pak člověk bude muset přiznat, kolik toho prolenivěl a promarnil.

Kde je pro vás Bůh nejbližší?

Nejspíš v okamžiku proměňování, kdy držím kus chleba, říkám ta konsekrační slova a myslím si, teď jsi tady, teď tě mám, teď. A pak přijde ta **chvíle přijímání.**

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

31. ledna

TRIBUTES HAVE BEEN PAID TO A CHRISTIAN MINISTER who was killed Jan. 30 in Pakistan after dedicating his life to persecuted and other suffering Christians. Gunmen on motorcycles shot William Silraj in the head and chest as he was driving away from Sunday service at a church, outside Peshawar city center.

11. února

předseda ČBK, arcibiskup olomoucký Jan Graubner, adresoval jménem svým i jménem českých a moravských biskupů dopis emeritnímu papeži Benediktovi XVI., ve kterém mu vyjadřuje podporu v této pro něj tak obtížné situaci. Dopis byl odfaxován do domu Mater Ecclesiae se Vatikánu, kde emeritní papež XVI. bydlí.

12. února

more than 800 anti-Christian incidents were reported in France in 2021. The provisional figures were announced on Feb. 10 as part of an ongoing study of anti-religious acts in the Western European country, which has a population of 67 million people. Investigators have so far identified a total of 1,659 anti-religious acts last year, with 857 relating to Christianity, 589 to Judaism, and 213 to Islam.

17. února

ve věku 74 let zemřel biskup ostravsko-opavské diecéze Mons. František Václav Lobkowicz. Na věčnost byl povolán zaopatřen svátostmi v Městské nemocnici v Ostravě, kde byl krátce hospitalizován. V čele diecéze stál od jejího založení v roce 1996.

22. února

si brněnská diecéze připomněla 50. výročí úmrtí 12. sídelního brněnského biskupa ThDr. Karla Skoupého.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V BŘEZNU 2022

datum	úmysl	dárce
2.3.	Za zemřelé spoluvězně a všechny oběti komunistického režimu	B. A J. Kowalikovi
6.3.	Za zemřelého biskupa Františka Lobkowizce	
7.3.	Za zemřelého manžela Jiřího Krátkého	Hedvika Krátká
11.3.	Za zemřelého Prof. Ing. Jiřího Kolasu	Věra Kolasa
13.3.	Za zemřelé členy naší krajské rodiny	Libuše Král
16.3.	Za zemřelého Jiřího Soyku	Hedvika Krátká
20.3.	Za naši krajskou rodinu	
27.3.	Za zemřelého manžela Aloise Hanáka	Milada Hanák

BLAHOPŘEJEME

v březnu oslaví narozeniny: Elen Samek 1. března, Helena Kočicova 1. března, Dennis Sikorjak 2. března, Věra Kolasa 11. března, František Fojtík 17. března, Anna Hnizda Moreno 24. března.

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

St. Joseph Society, Patricia Babor, Fred Jurena, manželé Jelínkovi, Tonka Habek, Elen Samek, Hedvika Krátká, Jirina Kvapilova, Olga a Petr Šesták, manželé Jelínkovi.

„Mír mezi národy je závislý na míru v lidech samých.“

Josef Čapek

„Neboj se ani tak neznalosti, jako falešných znalostí. Lépe je neznat nic, než mít za pravdu to, co pravda není.“

Lev Nikolajevič Tolstoj

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 10.15 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.luxnewyork.net>

Eduard Marek se narodil v Praze, rok před vznikem Československa. Ke skautingu se dostal přes ministrování v kostele svatého Prokopa – tamní farář založil družinu, z níž později vznikl skautský oddíl. Marek, skautským jménem **Hroznýš**, se stal rádcem a skauting ho neopustil až do konce života.

V roce 1936 nastoupil na vojnu k 1. leteckému pluku TGM jako dobrovolník a na poddůstojnickou školu, působil v Praze nebo v Hradci Králové. Že má k létání blízko dokázal i v roce 2019, když si v 102 letech vyzkoušel tandemový seskok. Po demobilizaci v roce 1939 pak Hroznýš obnovil rodinnou realitní kancelář a zároveň se zapojil do pomoci Židovské obci. Mezi Židy měl přátele, kterým pomáhal – za to se ale dostal do hledáčku nacistů a nakonec byl odsouzen. Vyšetřovatelům namluvil, že s Židy pouze obchodoval, a tak v nacistickém vězení strávil pouze tři měsíce. „*Povinnost skauta bylo pomáhat, kde je potřeba – vlasti i bližnímu. A podle toho zákona nejvíc potřebovali pomoci lidi, který byli pronásledovaní. A to byli Židi.*“ Po návratu z vězení pak až do konce války pokračoval v ilegálním skautingu skrytém pod tělovýchovnou jednotou a během Pražského povstání se zapojil jako spojka.

Po nástupu komunismu v roce 1948 se Hroznýš s přáteli rozhodli založit odbojovou skupinu „Dr. E. Beneš“, která byla napojena na francouzskou špionáž a měla organizovat přechody vládních činitelů za hranice. Velmi brzy byla ale prozrazena a Eduard Marek byl odsouzen za protistátní činnost ve skupině Richarda Lederera na deset let. Potrestána byla i Hroznýšova manželka (odsouzena na 11 let), jeden z agentů skupiny se měl totiž v době zatčení skrývat přímo v bytě Markových. Jejich syn Eduard (tehdy pětiletý) byl umístěn do ústavu v Počernicích. Hroznýš si prošel lágry v Horním Slavkově a Mariánská v jáchymovské oblasti, kde třídil uranovou rudu, zažil i Bory.

Na svobodu se dostal po sedmi letech. „*I slib se tam skládal. Padly na to troje spodky. Jedny bílý, jedny červený a jedny modrý, abychom mohli slib skládat na vlajku. Ustříhly se kousky z kalhot, každé obětoval jeden, a sešily se. Když jsme přecházeli z Mariánský na důl Eva, chodilo se malým lesíkem. Tam jsme dokonce zapálili malej ohniček a u ohničku se slib skládal.*“ Během obnovy skautingu v roce 1968 i 1989 se Eduard Marek aktivně zapojil do činnosti, působil například na okresní skautské radě na Praze 2. V letech, kdy byl skauting zakázaný, udržoval kontakty, navštěvoval ilegální tábory, udržoval vztahy, tak aby případné oživení skautingu netrvalo dlouho. Za oddanou službu skautingu obdržel Eduard Marek v roce 2009 nejvyšší skautské vyznamenání – Řád stříbrného vlka.